

Verzorgde liturgie of woestijn

De missionaire Kerk moet authentiek zijn, meent Pieter STEVENS. Zo moeten zowel nieuwkomers als jongeren zich er thuis voelen

Bertrand GOETHALS

De 37-jarige Pieter Stevens werd zopas aangesteld als parochie-assistent in de Heilige Gudulaparrochie in Aalst. Als liefhebber van gregoriaanse en Slavisch-Byzantijnse muziek hecht hij veel belang aan de schoonheid van de liturgie, een passie waarmee hij een missionaire Kerk ook voor jongeren aantrekkelijk wil maken. „Ik blijf ervan overtuigd dat jongeren op zoek zijn naar schoonheid, goedheid en waarachtigheid.”

–U bent recentelijk benoemd als parochieassistent. Hoe vult u die taak in?

Er zijn zoveel takenpakketten als er parochieassistenten zijn, vermoed ik. In mijn benoemingsbrief staat dat ik de medewerkers en pastorale groepen moet ondersteunen en vormen, en samenwerking behartigen. Dat is een algemene omschrijving omdat ik nog maar pas ben gestart en de concrete invulling nog moet vorm krijgen. In de week waarin ik begon, had de parochie meteen een denkdag georganiseerd, nota bene een primeur voor de parochieploeg. Mijn verwachting is dat die dag nog wel wat verschuivingen zal teweegbrengen, voornamelijk in de werking van de ploeg. Een goede werking is een zorg die ik deel met de ploeg.

Bovendien denk ik dat we met die ploeg een transitieperiode zullen doormaken, waarin we moeten evolueren van een passieve onderhoudspastoraal naar een missionaire Kerk. Dat vraagt wel wat werk en een frisse kijk.

–Wat betekent dat concreet?

Om een voorbeeld te geven, in een van de kerkplekken drinken de vaste parochianen, zeg maar de ‘harde kern’, na afloop van de eucharistieviering een borrel. Ze doen dat in de kelder van de parochiezaal. Op zich is dat een mooi initiatief met gemeenschapsvorming als doel, maar het heeft als neveneffect dat nieuwkomers in

Pieter Stevens: „Jongeren zijn wel degelijk op zoek naar zingeving.” © Bertrand Goethals

de parochie moeilijk aansluiting vinden bij die ‘harde kern’. Na afloop van de viering trekt die immers snel naar de parochiezaal, wat de spontane ontmoeting bij het kerkportaal bemoeilijkt. Het ontbreekt aan initiatieven om met elkaar kennis te maken en daarover wil ik samen met de ploeg kritisch nadenken.

–U trekt zich voorts ook de jeugd-pastoraal aan in het dekenaat Aalst. Wat zijn uw ambities op dat vlak?

Nog voor mijn komst naar de parochie Heilige Gudula en het dekenaat werd een project uitgewerkt om jongeren te bereiken. We willen een brug bouwen tussen schoolpastoraal en plaatselijke jongerenpastoraal. Dat bestaat uit contact met godsdienstleerkrachten en een aanbod doen aan jongeren van wie we voelen dat ze belangstelling hebben voor het geloof. Met hen trekken we naar de gemeenschap van Taizé. Die plek heeft de

kracht om jongeren iets te laten zien dat ze nog niet kennen. Daar eindigt het echter niet bij. We willen die jongeren ook nadien iets kunnen blijven aanbieden. Daarmee verleiden we uiteraard niet alle jongeren, maar voor hen die er belangstelling voor hebben, willen we maandelijks bijeenkomsten organiseren waaruit hopelijk meer kan groeien. Ik droom luidop van iets met een sociaal engagement, maar het is vooral de bedoeling dat het initiatief uitgaat van de jongeren zelf. Ik ben al lang tevreden als zij een plek vinden waar ze generatiegenoten kunnen ontmoeten en met een pint in de hand kunnen uitwisselen over de relevantie van het christelijke geloof, Jezus in onze samenleving en de grote vragen over de zin van het leven. Noem het gerust een dialoog met het evangelie.

–Voor heel wat jongeren vandaag is het niet vanzelfsprekend om zich te profileren als gelovig. Biedt het

evangelie een voldoende actueel aanbod waarin ze kunnen vinden wat ze zoeken?

Het Taizéproject is gericht op jongeren die het geloof ontdekken. In die zin mag het laagdrempelig zijn, maar tegelijk maken ze kennis met een van de talrijke bewegingen in de Kerk en is het de bedoeling die spiritualiteit mee te nemen naar Aalst. Dat is dus ook een geprofileerd aanbod. Het is balanceren tussen toegankelijkheid en diepgang. Dat is precies wat jongeren die de weg naar de Kerk zoeken, verlangen van de Kerk. Sommigen zijn immers nieuwsgierig naar wat de Kerk hen te bieden heeft. Humanistische teksten vinden ze elders en ook met yoga maken ze op andere plekken veel beter kennis dan in de Kerk. „Pieter, leg me eens uit wat katholiek zijn betekent”, hoor ik jongeren wel eens zeggen. Dan laat ik hen met veel plezier kennismaken met de schoonheid van de liturgie en goed gezongen gregori-

aanse muziek. Je moet jongeren niet proberen warm maken met ‘lightversies’ van hippe dingen uit hun leefwereld, maar met die rijke geestelijke stroming van het christelijke geloof. Als wij ze niet aan bod laten komen, vinden ze dat nergens anders. Want vergis je niet, jongeren zijn wel degelijk op zoek naar zingeving. Het evangelie kan een invulling

„Liturgie moet het verlangen naar God aanwakkeren”

zijn van de leegte die ze vaak opvullen met kortstondige verdooving in allerlei vormen. Niet dat het evangelie alle magische antwoorden in pacht heeft, maar het kan een pad zijn. De nood is er, de vraag is hoe we die in dialoog brengen met het evangelie.

–Wat met jongeren die al overtuigd zijn van dat pad?

Ook zij dagen de Kerk uit, bijvoorbeeld wanneer ze helemaal overweldigd terugkeren van pakweg de Wereldjongerendagen en in hun parochie vervolgens een woestijn aantreffen. De liturgie is niet altijd verzorgd en legt vaak te veel nadruk op het gesproken woord. Dat blijft in het beste geval hangen in de bovenste tien centimeter van het hoofd, maar liturgie moet je beleven met het hele lichaam. Onze liturgie moet de honger naar God aanwakkeren.

–Wat is uw drijfveer?

Ik heb twee kleine kinderen. Voor hen hoop ik dat ze over pakweg tien of twintig jaar nog steeds een vitale geloofsgemeenschap mogen vinden in Aalst, waar we als gezin kunnen thuiskomen. Nu zijn we een van de weinige gezinnen, bijgevolg wil ik er werk van maken om hier meer jonge gezinnen aan te trekken. Het is niet vanzelfsprekend om je als gezin thuis te voelen in een parochie.

Advertentie

Familieonderneming 3e generatie

CISPA E&G

uitvaartverzorging

Serene begeleiding op belangrijke momenten.

Brugsteenweg 583
9030 Gent-Mariakerke

Oude-Abdijstraat 42
9031 Gent-Drongen

Eigen funerarium op beide locaties.

Tel. 09 227 73 37
24u/24u bereikbaar

www.cispa.be

Met het oor op de juiste plaats

Ontmoeting en sociale verbondenheid staan centraal bij praatinitiatieven van 't Fazantenhof

Horen doen de meesten onder ons, maar aandachtig luisteren is een kunst die niet iedereen beheerst. Nochtans is er veel nood aan mensen die vlot een praatje kunnen maken zowel als goed kunnen luisteren, vinden ze in het lokaal dienstencentrum 't Fazantenhof in Lochristi. Daarom riep het twee opmerkelijke initiatieven in het leven.

Zo kunnen de bezoekers aan het dienstencentrum tweewekelijks aanschuiven aan 'gesprekstafels' in het Frans, Engels of Duits. Onder begeleiding van een taalmachtige vrijwilli-

ger wordt gretig gepalaverd in de taal van Molière, Shakespeare of Goethe. Het is niet de bedoeling de taal aan te leren, wel formeel te praten over allerhande thema's. Als anderstalige is het echter niet vanzelfsprekend om een basiskennis Nederlands onder knie te krijgen. Daarom zoekt het dienstencentrum extra vrijwilligers die de babbeltafels willen aansturen.

Voor een tweede initiatief is 't Fazantenhof op zoek naar vrijwilligers die tijdens de Week van de Geestelijke Gezondheid zich willen engageren om met onbe-

kenden een praatje te maken en vooral de tijd te nemen om naar hen te luisteren. De week vindt dit jaar plaats van 1 tot 10 oktober.

„Het dienstencentrum heeft ditmaal bijzondere aandacht voor het thema omdat het voor veel mensen een zwaar jaar was”, klinkt het bij 't Fazantenhof. „Iedereen moest noodgedwongen zijn sociaal leven op pauze zetten, maar voor heel wat mensen betekende dat dat ze niemand meer zagen en voor velen dreigde vereenzaming. Dat merkten we bij de belronde die het dienstencentrum organiseerde bij

alle 65-plussers van de gemeente om te horen hoe het met hen ging.”

Nu het sociale leven stilaan hervat, is het voor velen niet vanzelfsprekend om het oude leven te hervatten. De Week van de Geestelijke Gezondheid staat dan ook in het teken van ontmoeting en sociale verbondenheid. (BG)

Wie belangstelling heeft om vrijwillig een gesprek aan te knopen in het dienstencentrum 't Fazantenhof kan zich aanmelden via 09 238 32 18 of via nathalie.demol@ocmwlochristi.be.